

PSALMI
CARTEA ÎNTÂIA

Psalmul 18

- 9 A plecat cerurile și S-a coborât : un nor gros era sub picioarele Lui.
10 Călărea pe un heruvim și zbură, venea plutind pe aripile vântului.
11 Întunericul și-l făcuse învelitoare, iar cortul Lui, împrejurul Lui, erau niște ape întunecoase și nori negri.
12 Din strălucirea care se răsfrângea înaintea Lui ieșeau nori care aruncau grindină și cărbuni de foc.
13 Domnul a tunat în ceruri, Cel Preainalt a făcut să-I răsune glasul cu grindină și cărbuni de foc.
14 A aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a înmulțit loviturile trăsnetului și i-a pus pe fugă.
15 Atunci s-a văzut albia apelor și s-au descoperit temeliele lumii, la muștrarea Ta, Doamne, la vuietul suflării nărilor Tale.
16 El și-a întins mâna de sus, m-a apucat, m-a scos din apele cele mari ;
17 m-a izbăvit de potrivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei, care erau mai tari decât mine.

18 Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua strâmtorării mele ; dar Domnul a fost sprijinul meu.

- 19 El m-a scos la loc larg și m-a scăpat, pentru că mă iubește.
20 Domnul mi-a făcut după neprihănirea mea, mi-a răsplătit după curăția mâinilor mele : 21 căci am păzit căile Domnului și n-am păcătuit împotriva Dumnezeului meu.
22 Toate poruncile Lui au fost înaintea mea și nu m-am depărtat de la legile Lui.
23 Am fost fără vină față de El și m-am păzit de fărădelegea mea.
24 De aceea, Domnul mi-a răsplătit după neprihănirea mea, după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.
25 Cu cel bun Tu Te arăți bun, cu omul neprihănit Te arăți neprihănit ;
26 cu cel curat Te arăți curat, și cu cel stricat Te porți după stricăciunea lui.
27 Tu mântuiești pe poporul care se smerește și smerești privirile trufașe.
28 Da, Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul Dumnezeul meu îmi luminează întunericul meu.
29 Cu Tine mă năpustesc asupra unei oști înarmate, cu Dumnezeul meu sar peste un zid întărit. [Va continua]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 + 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Unde ne puteți găsi ?

ORAR SLUJBE ȘI TRANSMISIE LIVE :

- Duminica 9 - 12
- 18 - 20
- Joi 18 - 20

PENTRU TRANSMISIA LIVE VĂ INVITĂM SĂ ACCESAȚI :

www.cezareea.ro/transmisie-live/
Map data ©2015 Google

Foaia Creștinului

- Lumini peste veacuri (I), John Milton
- Lidia
- Lumea vrea să fie înșelată
- Proverbe armenesti, Zgârcenie
- David și uriașul „teamă”
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT /
JOI 17 OCTOMBRIE 2019

„Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune fte, căci a Mea este lumea și tot ce cuprinde ea”.

PSALMUL 50 : 12

Editorial. Din nefericire ! (III) Despre lipsa de responsabilitate

Cine poate să enumere miile de ocazii în care omul se plânge cu cuvintele „din nefericire” în legătură cu alți oameni, cu vicisitudinile vieții !

Am putea picta un tablou : o siluetă posomorâtă a cărei haină inițial brodată bogat cu aurul nădejdlor strălucitoare este pătată și ruptă, ochii sunt umezi de lacrimi și fața plină de durere, cerul este întunecat ; departe, în umbrele serii dispar nădejdea și fericirea ; zadarnic întinde această figură tristă mâinile după ele. Pictorul ar putea să scrie sub acest tablou cuvintele : „Din nefericire !”

Mulți privitori ar recunoaște în această reprezentare amintirile speranțelor lor spulberate, ale ocaziilor lor pierdute, ale planurilor lor eșuate și ale anilor iroșiți. Unele biografii poartă într-o măsură deosebită întipărirea dureroasă de „din nefericire”.

Dar oare acest cuvânt fatal nu-și găsește reprezentarea și întrebuintarea decât acolo unde intră în viață sărăcia, mizeria, nenorocirea familiei ? Ah, nu ! ...

Unul însă a văzut cu îndurare Dumnezeiască puhoiul celor pierduți : a fost Isus, Fiul lui Dumnezeu, Domnul slavei.

Dragostea L-a determinat să coboare ; a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut. El S-a dat pe Sine Însuși ca garant pentru cei vinovați, la moarte de cruce.

„Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă”. (Ioan 3 : 16) ... El îi cheamă pe cei fără pace, pe cei împovărați de vină, pe cei deznădăjduiți.

„Căutați pe Domnul cât timp se poate găsi ; chemați-L cât timp este aproape. Să se lase cel rău de calea lui și omul nedrept de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând.”

A venit Isus, un Salvator care vrea să transforme în viața oricărui om tonul plângător al expresiei „din nefericire”, într-un strigăt de mulțumire și de bucurie, într-o viață de nădejde și de pace.

La El este vindecare pentru orice pagubă, salvare din orice nevoie și vină.
[Preluare din : Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui, XV- 1909 - 1910]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 10

JOHN MILTON

În 1631, la 9 decembrie, ziua sa de naștere, Milton a scris acel sonet :

„În pragul celui de al treizeci și treilea an”, care e prefața la întreaga lui viață de om.

Aici se referă la aspectul copilăriei sale, își simte mintea sa necoaptă, progresul său prea încet, isprăvile prea mici și adaugă aceste rânduri de dedicare de sine, căror a rămas credincios tot restul vieții sale :

„*Totuși fie puțin sau mult, rapid sau încet, Față de aceeași soartă josnică sau înaltă Spre care mă duce Timpul și Voința cerului : Totul e, dacă am harul să-l folosesc așa, Cum din veci a fost în fața Marelui meu Stăpân*”

Milton s-a dovedit un student exact în arta sa. Acest sonet, precum și altele scrise de el, au fost adevărate până în cele mai mici detalii în construcția lor tehnică, adevărate nu numai în aranjamentul rimei, ci în felul de dezvoltare a gândirii pentru care a fost inventată structura acestui fel de poem. Sonetul dedicării de sine al lui Milton a fost scris spre sfârșitul vieții de colegiu. În iulie 1632 și-a luat diploma cu titlul de M.A. (Maestru al Artelor).

La Cambridge, Milton a mai adăugat încă 7 ani de universitate la cei 7 ani de instruire în școală.

El n-a obosit în studiu, nu a devenit palid, ci floarea tinereții s-a menținut mult timp pe înfățișarea lui foarte senină.

La statură era cu ceva sub înălțimea medie, era subțire, dar drept, viguros și sprinten, cu părul castaniu deschis, încârlionțat deasupra feței sale ovale, cu ochii cenușiu închis.

Vocea sa se spune că era delicată și melodiasă.

Tatăl său, care cam prin timpul acesta, retrăgându-se complet de la ocupații, s-a stabilit într-o comună de la țară, Horton, nu departe de Castelul Windsor, și-a destinat pe fiul cel mai mare slujbei în biserică. Dar Milton a simțit - spune el după aceea - că cel ce ar lua o așa slujbă trebuie să-și semneze singur sclavia și să mai facă o juruință pe deasupra ; prin acest sentiment, biserica a devenit închisă pentru el. Alegerea lui a fost ca să fie un slujitor al lui Dumnezeu, dar ca poet. Această alegere a produs dojană din partea tatălui său. Într-un poem latin către tatăl său : “Ad Patrem” - scris de Milton la încheierea studiilor universitare, el face aluzie la toate acestea, dar cu multă dragoste și recunoștință pentru educația aleasă pe care i-a dat-o. La cei 7 ani de școală și 7 ani de facultate, Milton a adăugat încă 7 ani de instruire specială pentru locul său între poeți.

Vreo 6 din acești ani i-a petrecut la Morton, de la sfârșitul lui iulie 1632 până în aprilie 1638, apoi au urmat 15 luni de călătorie în străinătate.

Viața lui Milton ca scriitor se împarte în trei părți :

1. Perioada poemelor timpurii, în timpul domniei lui Carol I, incluzând “Alegro”, “Il Penseroso”, “Arcadele”, “Comus și Licidas”, toate scrise în timpul șederii sale la Horton.

2. Perioada lucrărilor sale în proză, de la 1641 până la sfârșitul Comonwealtului.

3. Perioada ultimilor poeme, “Paradisul pierdut”, “Paradisul regăsit”, “Samson”, scrise toate în timpul domniei lui Carol II-lea.

În aprilie 1638, Milton însoțit de un servitor părăsește Hortonul pentru o călătorie pe continent. [Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ

Lidia

• **Lidia.** Prenume feminin modern și frecvent astăzi, Lidia reproduce gr. **Lydia** atestat la Sofocle, în *Trahinienele*, dar mult mai frecvent în epoca creștină ... numele rămâne obscur, fiind imposibile chiar și obișnuitele presupuneri. Redat în latină este identic cu formele din italiană, franceză, germană, rusă etc. (În Biblie este amintită o femeie care se numea Lidia în Faptele Apostolilor 16 : 14)

DICȚIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• „**Lumea vrea să fie înșelată, fie deci înșelată!**” - unul din paradoxurile lui Sebastian Frank, cunoscut mai ales sub numele de Francus.

Acesta a fost un teolog mistic german care în anul 1533 a publicat o carte intitulată chiar *Paradoza*, unde cuvintele de mai sus figurează la nr. 236.

Citatul este des întâlnit în literatura scriitorilor idealști din ultimele trei secole, fiind una din maximele lor preferate.

Poetul german Sebastian Brandt spunea și el în cartea *Corabia Nebunilor* că : „*Lumea vrea să fie amăgită*”.

Comentatorii care încearcă să salveze acest paradox din naufragiul uitării, susțin că el trebuie interpretat în sensul că : „*Numai lumea care se crede înșelată, să fie înșelată !*”

BOLI EVITABILE

16. David și uriașul „teamă”

David era în stare să învingă nu numai pe Goliat, ci și teama, în multe ocazii. Poate că acesta este și unul din motivele pentru care psalmii săi ne sunt de un așa mare ajutor în tratarea grijurilor și fricii. Acelora care se îndoiesc de puterea Cuvântului lui Dumnezeu și a Duhului Său de a ajuta pe oameni în problemele moderne, medicul Dr. Howard Kelly le scrie : „Eu declar solemn că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu pentru că ea este hrană pentru suflet așa cum mâncarea este hrană pentru trup. Biblia face apel la mine ca medic deoarece este un excelent medicament. Ea nu a dat greș niciodată în vindecarea unui pacient dacă acesta a respectat întocmai prescripțiile sale ... Nici o prescripție nu a ajutat mai mult oamenii ca Psalmul 23. El poate să fie recitat la masă, înainte de culcare și ori de câte ori este nevoie. El va da unui om energia de a fi mai mult ca biruitor asupra uriașului „frică” și a bagajului său de boli : „*Domnul este păstorul meu. NU voi duce lipsă de nimic mă duce la ape de odihnă ; îmi înviorează sufletul ... Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie*”. (Psalm 23 : 1 – 6) [Va continua]

PROVERBE LATINE ZGÂRCENIE

• Până să-l lase inima pe bogat, îi iese săracului sufletul. • Vrea giulgiu de pomană, ca să poată muri. • Nu te saturi dacă te scobești în dinți. • Cine cere are un obraz negru, cine nu dă, pe-amândoi. [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*” 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”